

קטעים נבחרים

מכתבי המשיח המיועד המובטח

מירזא ע'ולאם אחמד (עליו השלום)

מייסד העדה האסלאמית האחמדית

Published by
Islam International Publication LTD

Islam International Publications LTD ©

ISBN 1 85372 182 4

Printed by
Raqeem Press
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford
Surrey GU10 2AQ U.K

תוכן

4	הקדמה
7	אללה הנעלה
8	ההתגלות האלוהית
8	יחס האל כלפי המאמינים
12	הנביא הקדוש
14	משימתו של המשיח המובטח
15	מטרות – יסוד העדה
19	אזהרות
20	לראות באחרים דופי
22	התגלות השכינה
24	מלאכים
25	מאבק בשם אללה (ג'יהאד)
27	תפילות
27	השקפותינו
28	חטא
29	גאולה
30	החיים לאחר המוות
30	הנפש
31	אופיים האמיתי של גוג ומגוג
33	הקוראן הקדוש
36	דתות העולם
37	הענקת חסד לבני האדם
38	עתיד האחמדיה
39	הניצחון הסופי

הקדמה

מאז טען כבוד מירזא ע'ולאם אחמד (1835-1908) שנשלח על ידי אללה, חלפו מאה שנים. מבחר זה מכתביו הינו חלק מתכנית לציון יובל המאה לקיום העדה האיסלאמית האחמדית, עדת מאמינים שיוסדה בידי אללה עצמו.

על אף ויכוחים ועוינות שהופגנה כלפיה המשיכה העדה להתקדם במהירות בכל רחבי תבל. היא כבר התבססה ב 114 מדינות (כיום ב 202 מדינות - 2013) וממשיכה לצעוד קדימה כקולו האמיתי של האיסלאם.

הדרך הטובה ביותר להבנת המסר, הערכים ותוכניות האחמדיה היא לנסות ולהשתדל להבין את טענותיו של כבוד מירזא ע'ולאם אחמד. השיטה הבטוחה ביותר והגישה ההיגיונית ביותר היא לנסות לענות על השאלות המתעוררות במוחו של המחפש אחר האמת בצורה אובייקטיבית בעזרת כתביו של אדם אשר טען שהוא המשיח המיועד והמהדי בעצמו.

להלן קטעים נבחרים מכתביו – בפרוזה ובשירה – השופכים אור על אספקטים שונים המעניינים את האדם. מקווים אנו שהקורא יראה לקט זה, הצופה מבעד לחלון קטן אל יותר מ-80 ספרים שכתב המשיח המובטח, לא רק כאינפורמטיבי, אלא כשופך אור ומאיר בדרכים רבות.

הגירסה האנגלית נערכה על ידי ועדת-עורכים, אשר נשאר נאמנים לטקסט המקורי. אנו תקווה שמתרגמים אחרים ילכו בעקבות הסטנדרטים שהציבה ועדה זו.

העדה המוסלמית האחמדית, שהיא תנועה איסלאמית עולמית, נוסדה בשנת 1889 בקאדיאן, הודו. מייסדה, כבוד מירזא ע'ולאם אחמד טען שהוא המתקן המובטח אשר חסידי דתות שונות ציפו להופעתו תחת שמות שונים. ההינדים ציפו לקרישנה, הנוצרים ציפו למשיח, הבודהיסטים ציפו לבודהא והמוסלמים ציפו למהדי ולמשיח.

תחת הנחיה אלוהית, הביא כבוד מירזא ע'ולאם אחמד את הפרסום המהפכני

שעתיד היה להופיע רק מתקן אחד שייצג את כל המובטחים הללו ושמישמתו היתה להכניס את האנושות כולה תחת כנפיה של דת אחת. כמו כן הוא טען שהמתקן המובטח לא עתיד היה להופיע כדמות עצמאית, אלא כפוף לנביא הקדוש של האיסלאם, כבוד מוחמד הנבחר, עליו תפילות אללה וברכותיו. הוא האמין כי האיסלאם הוא צורת החיים הסופית והמושלמת של כל האנושות, ולכן טען שהמתקן המובטח חייב היה להופיע באיסלאם כנביא כפוף לכבוד מוחמד, תשכון עליו תפילות אללה. הופעתו, כך הכריז, הביאה סוף סוף את תור הזהב של דת אוניברסלית אחת שהאדם חלם עליה ונכסף אליה.

ב-1889 הוטלה עליו מידי אללה השליחות להניח את היסוד לקהילה אשר תדבק במטרות וביעדים של ביאתו. וכך, ב-23 למרץ 1889 בקבלו אליו את שבועת האמונים של מאמיניו, הוא הכריז רשמית על יסודה של העדה המוסלמית האחמדית בלודהיאנה, (עיירה קטנה בפונג'אב, הודו).

מאז חלוקתה של הודו, הועבר מרכזה של העדה מהודו לפקיסטאן שם הקימה מאוחר יותר עיירה קטנה ששימשה להם מרכז אחרי הגירתו של ראש העדה ומספר רב של מוסלמים מהודו לפקיסטאן.

צעדים עויינים רבים ננקטו כנגד העדה האיסלאמית האחמדית על ידי מתנגדיה בכל הזמנים. הצעדים הידועים ביותר הם אלה שננקטו ב-1953, 1974 ו-1984. הצעדים ננקטו בתמיכתה המלאה של ממשלת פקיסטאן ובעת פרסום החוק נגד האחמדיה, הוציא הדיקטטור של פקיסטאן דאז גנרל זיאול חאק תקנות מכאיבות שהגבילו ומנעו את התפשטות העדה ושללו מבני העדה את כל זכויותיהם האנושיות והבסיסיות.

למרות העובדה שהעדה האחמדית נאלצה להקריב קורבנות רבים, סוכלו נסיונות הממשלה וחכמי הדת המוסלמים שתמכו בממשלה, בידי חסידיו של אללה בפקיסטאן.

בנוגע לשאר העולם, כתוצאה מפעולות האיבה, הגיבו האחמדים בהחלטיות אין קץ וברוח חידוש-נעורים אשר הגדילו בהרבה את צעדי התקדמותה של העדה.

במאבק המתמשך על הקיום ובלחימה למען זכויות החופש הבסיסיות של האדם, עונו אלפי אחמדים בצורה אכזרית ביותר, נכלאו ועונו עינויים פיזיים ואף נרצחו בשיטתיות.

בין תוכניות אחרות של הודיה במשך שנת יובל המאה, 1889, הארוע הבולט ביותר של ההוקרה יהיה הוצאת תרגום הקוראן, דברי הנביא הקדוש וקטעים נבחרים מכתבי המשיח המובטח, ביותר ממאה שפות. חוברת זו היא חלק ממימוש תכנית שאפתנית אך מבורכת זו.

ס.ח. עבאסי

האחראי להוצאה לאור

לונדון

אללה הנעלה (המרומם)

גן העדן שלנו באלוהינו. העונג הנעלה ביותר שלנו הוא באלוהינו באשר ראינו אותו ומצאנו כל יופי בו. השגת עושר זה היא בעלת ערך רב, למרות שאדם עשוי להצטרך להקדיש את חייו להשיגו.

השגת אבן יקרה זו היא בעלת ערך רב, למרות שהאדם עשוי לאבד את עצמו על מנת לרכשה לעצמו.

הוא אתה, חסר התקווה, רוץ אל מעיין זה והוא ירווה את צמאונך. מעיין החיים הוא שיציל אותך.

מה אעשה ובאיזו צורה אעביר את ההודעה שזהו האל שלכם, כך שאנשיך ישמעוה?

איזו תקנה אביא לאזניהם כך שיאזינו.

אם אתה שייך לאללה, יהא לבך סמוך ובטוח שאללה ישתייך אליך.

(רוחאני ח'אזאין כרך 19: קשטי נוח עמ' 19-20)

הקשיבו אתם שיש לכם אזניים לשמוע: מהו הדבר שאללה דורש מכם? רק שתהיו לו בלבד ולא תעמידו לכם שווים לו, לא בארץ ולא בשמים. אלוהינו הוא האחד הקיים כיום כפי שהיה קיים מאז ומתמיד, המדבר היום כפי שעשה בעבר, הוא שומע והוא נהג לשמוע. לחשוב שהוא רק מקשיב אך אינו מדבר בתקופה זו היא אמונת-סרק. אכן, הוא שומע ומדבר. כל תכונותיו הן נצחיות ונמשכות לעד. מעולם לא חדלה אף אחת מתכונותיו להתקיים ולעולם לא תחדל. הוא אותה השגחה יחידה במינה, שאין לה שותף, אין לו בן או רעיה, והוא אותה השגחה נצחית שאין שני לו, ואין מי שישווה לו, אין דומה לו בתכונותיו, כוחותיו לעולם אינם מתמעטים. הוא קרוב ועם זאת רחוק, רחוק ועם זאת קרוב... הנעלה שבנעלים, ועם זאת אי אפשר לומר שיש מישהו מתחתיו שרחוק יותר ממנו. הוא בשמים, ועם זאת אי אפשר לומר שאינו על הארץ. הוא מאגד בתוכו את הנעלות

שבתכונות, ומציג את הסגולות שאכן ראויות לשבח, הוא המקור הראשון לכל שלמות, הוא הכל-יכול. כל הטוב מתחיל ממנו, והכל חוזר אליו. כל הנכסים שייכים לו, ובו מתרכזת כל השלמות. אין בו כל חולשה ופגם. הוא יחיד בזכותו להיות לנערץ ע"י כל דרי הארץ והשייכים למרום. (רוחאני ח'אזאין כרך 20: אל-וסייה עמ' 10-11)

ההתגלות האלוהית

בעל הספקות, גם הוא אינו פטור מעונש, גם כן ביש המזל שנמנע ממנו לראות את אללה בעולם הזה, תהום החשיכה יהי גורלו גם בעולם הבא. אומר אללה:

﴿ من كان في هذه أعمى فهو في الآخرة أعمى ﴾
 "העיוור בעולם הזה יהיה עיוור בעולם הבא". (17-73)

(רוחאני ח'אזאין כרך 13 עמ' 65: כיתאב אל-בארייה עמ' 47)

יחס האל כלפי המאמינים

אכן, רב כוח ועוצמה הוא האל שנאמניו לא יאבדו: אלה שבאים אליו באהבה ונאמנות. האויב מתפאר שהוא יחסלם ברוע שלו, ואלה שתכליתם רעה, מצהירים כי ידכאו אותם.

טיפש, אומר אללה, המעז להלחם בו והמשפיל את היקר לי. דבר לא יכול להתרחש בארץ אלא אם כן הוא צו-שמים, ויד אדם אינה יכולה להישלח מעבר לגבול שנקבע לה בשמים.

לכן זוממי הרע והאכזר עושים שטות גדולה בכך שבעת שהם חורשים את מזימותיהם המתועבות וחסרות הבושה, אינם זוכרים את היש-העליון שבלי צו

ממנו אף עלה לא יורשה ליפול.

לכן הם נשארים לא-מצליחים ומתוסכלים מתכליתם, והמונחים נכונה לא נפגעים מרשעותם, במקום זה אותות-האל מופיעים בכל, וגדלה הבנת האנשים את דרכי-האל. האל רב-הכח והעצמה, שעיניים לא תראנה אותו, מגלה עצמו בדרכיו המופלאות.

(רוחאני ח'אזאין כרך 13 עמ' 19: כיתאב אל-בארייה מוקאדמה, עמ' 1)

אללה הוא אור השמים והארץ. כל אור נראה, בין אם חזק הוא או חלש, בין אם שייך הוא לנשמות או לגופים, בין אם עצמאי הוא או תלוי, נחבא או גלוי, סובייקטיבי או אובייקטיבי, הוא פשוט מענק מתוך נדיבות האל. זהו אות המראה שמענקיו של אללה הם בכל. הוא המקור של כל הנדיבות והגורם היסודי של כל אור, המעיין של כל החסדים. הוויתו היא התמיכה ליקום כולו, ומחסה לכל הנעלה והנחות. הוא אשר הוציא את הכל מן התוהו ובוהו וכיסה את הכל במעטה ההוויה.

אף יצור מלבדו אינו קיים בפני עצמו ואינו נצחי, כל היצורים האחרים הם מקבלי-נדיבותו.

ארץ ושמים, אדם וחיה, אבנים ועצים, נשמות וגופים, הכל נתמכים (קיימים) בנדיבותו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 13 הערות שוליים בעמ' 191-192: בראהין-א-אחמדיה, הערה 11)

כל התהילה לו שהוא הנצחי,

שאין שווה לו ואין שני לו.

הוא קיים לעד והיתר בן-חלוף,

אהבת אחרים מלבדו, היא אשליה בלבד.

בו לבדו יחפוץ לבו, ואינו יודע אחר.

לבי קורא: קדוש הוא השומר עלי.

הוא דואג לכל, וחסדו גלוי לכל.

בו לבדו נמצא נחמה, הוא לבדו יקר לנו.

בלעדיו לא נוכל לחיות, כל היתר מוטעה הוא.

יבורך זה היום, וקדוש הוא השומר עלי.

(רוחאני ח'אזאין כרך 12 עמ' 319: מחמוד כי אמין עמ' 3)

אני דובר אמת ורק אמת אם מוענקת לנשמות תשוקה כנה לחפש, ולבבות צמאים לידע, אז תשתוקק האנושות לגלות את זה המשעול וזו הדרך אך כיצד יגיע אחדם אל זה המשעול וכיצד יוסר המעטה? מבטיח אני למחפשיך כי האיסלאם לבדו הוא הנותן את בשורותיה השמחות של הדרך. האמונות האחרות שמו מזה זמן רב את הקץ לנוהג האל להתגלות. היו בטוחים שלא אללה הוא שהביא את ההתגלות לסיומה, אלא האדם הוא אשר, כדי להצדיק את מניעתה ממנו, מחפש מקלט בתרוץ כוזב זה. הבן שכשם שאי אפשר לראות בלי עיניים או לשמוע בלי אוזניים או לדבר בלי לשון, כך בלתי אפשרי לראות את האל האהוב שלנו בלי עזרת הקוראן הקדוש. בעבר הייתי צעיר. כעת אני זקן. אך לא מצאתי איש אשר בלי שהייתה לו גישה אל מעיין טהור זה, הקוראן, שתה – מגביע של הנחייה ברורה וגלויה כזו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 1 הערות בעמ' 191-192: בראהין-א-אחמדיה)

(1) ראה, מה גלוי הוא אור-האללה שהוא המקור היסודי לכל אור, כל היקום הופך להשתקפות כדי שהעיניים תוכלנה להבחין בו.

(2) אמש בהסתכלי בירח כה נסערתני. ביפי הירח היה זכר ליפי אהובי.

(3) תחת השפעתו של היופי המושלם נסער ליבי. אל תזכור בפני את חינו הפרא והאלים.

(4) אהובי, מה מופלאה היא התגלות כוחך היצירתי בכל מקום. בכל כיוון שאסתכל, מובילות כל הדרכים אל נוכחותך.

- (5) בקרני השמש, נראים זרמי כוח, כל כוכב מנצנץ בתהילתך.
- (6) במו ידיך זרית מלח על לבבות – כואבים, המובילים לקריאות מיוסרות של אהובים מתגעגעים.
- (7) אילו מעלות מסתוריות הענקת לכל דבר. מי יוכל לקרוא מבעד למימדיהן העצומים של התעלומות?
- (8) איש אינו מסוגל לתפוס יסוד עיצובה של יצירתך. מי יכול להתיר את רשתה של חידה סבוכה זו?
- (9) קסמך הוא תמציתו של כל יופי. כל פרח שפורח שואל את צבעו מהדר תכונותיך.
- (10) עיניהם המבוססות מעט של כל אלה שהוענק להם יופי מזכירות אותך בכל רגע. לעברך מופנית אצבעו של כל תלתל.
- (רוחאני ח'אזאין כרך 2 עמ' 52 – סורמה-א-קאשמא-א-אריה עמ' 4, מתוך השיר "מזמור לאללה")
- שלמות האללה היא אור המאיר את הלב רק אחרי ביטול כל האלוהיות, בין אם שייכות הן לעולם הפנימי ובין אם לעולם החיצוני הוא חודר לכל חלקיק בהווית האדם. כיצד ניתן להקנות זאת בלי עזרת אללה ושליחו? חובתו של אדם היא לוותר על עצמיותו בלבד, ולהפנות את גבו לגאוותו הגדולה. אל לו להתרברב על שחונך בעריסת הדעת, אלא להתייחס לעצמו כאילו אינו אלא אדם בור, ולהעסיק עצמו בתפילותיו. אז ירד עליו אור השלמות מאללה, ויוענקו לו חיים חדשים.
- (רוחאני ח'אזאין כרך 22 עמ' 148: חקיקאתול-וואחי עמ' 144)

הנביא הקדוש

(תהי עליו ברכת אללה ותפילתו)

האור הזך שהוענק לאדם, כלומר למעולה שבהם, לא התחלקו בו המלאכים, לא הכוכבים, לא היה הוא בירח, לא בשמש או בימים ובנהרות, אי אפשר היה למצאו באבני אודם או ברקת, לא באבני ספיר, או בפנינים: לא היה הוא בשום עצם ארצי או שמימי. שייך היה לאדם המושלם בלבד, נגלה בצורה המושלמת ביותר בשליח של אלוהנו ואדוננו, מוחמד, הנבחר, אדון כל הנביאים, מנהיגם של אלה החיים (בטווח הראייתו של אללה).

אור זה הוענק לאדם זה ודומיו, במידה רבה, על כל מי שבימיהם הספורים היו דומים לו... היופי הזך שייך היה בהתגלותו המעולה והמושלמת ביותר לאלוהנו ואדוננו, הנביא הבור, הכנה, שמעידים על האמת שלו, מוחמד, הנבחר, עליו תפילות אללה וברכותיו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 5 עמ' 160-162: איינה-כמאלאתי-איסלאם עמ' 160) מתבונן אני תמיד בפליאה בנביא ערבי זה, ששמו מוחמד, אלפי ברכות ושלוה ישכנו עליו. כמה מרומם היה מעמדו! אין האדם מסוגל לתפוס את יסוד מעמדו, ואין ביכולתו של האדם לתפוס במלואו את עומקן וחריפותן של מעלותיו הרמות. אהה, לא ניתנה לו ההכרה הראויה על מעמדו הרם.

שלמות זו שנעלמה מן העולם חזרה באלוף האמיץ הזה. הוא אהב את אללה אהבה עזה, כך שגם נפשו נבלעה באהדתו העמוקה למין האנושי. זו הסיבה שאללה, שהיה מודע למעלותיו הנסתרות של ליבו במלואן, רומם אותו מעל לכל הנביאים וכל אנשי העבר והעתיד, ומלא את משאלות לבו במשך ימי חייו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 22 חקיקאתול-וואחי, עמ' 115-116)

נביאנו הקדוש, ישכנו עליו שלותו וברכותיו שלא ללה, משלב בתוכו את שמותיהם של כל הנביאים, כי בו ממוזגות כל התכונות הנעלות שמוצאים אנו בנביאים האחרים. לכן, הוא משה כשם שהוא ישו, הוא אדם, הוא אברהם, הוא יוסף והוא

גם יעקב. אללה מורה זאת בפסוק:

﴿فهداهم اقتده﴾

”כך תלך אתה בדרכם” (91:6)

הכוונה: הו נביא – אללה, מזג בתוכך את תורותיהם השונות של כל הנביאים! הדבר מראה על כך שמעלות כל הנביאים משולבות בנביא הקדוש, ברכות שלוה-השלוה של אללה עליו. למעשה השם מוחמד עצמו מצביע על כך כיוון שמשמעותו האחד שהוא המשובח ביותר!

המשובח ביותר יכול להתפס רק אם מובטח שהטובות שבתכונות והמיוחדות שבמעלות של כל הנביאים משולבות בו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 5 עמ' 393: איינה-כאמאלאתי-איסלאם)

גרמו לי להבין שמכל השליחים, האחד אשר הוראתו מלאת החכמה היא המושלמת והטהורה ביותר, האחד שמציג את הנעלות שבתכונות האנושות, הוא הנביא הקדוש, מוחמד, אדוננו, ברכותיו ושלוותו של אללה ישכנו עליו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 17: ארבעין מס' 1 עמ' 3)

כשאנו בוחנים ההגינות והצדק של כל נביאי העבר, אנו מגלים שמוחמד, הנביא הקדוש של האיסלאם מתבלט כאמיץ ביותר ביניהם, האחד שהשתייכו לו כל מעלות החיים במלואן ושהיה החביב ביותר על אללה.

(רוחאני ח'אזאין כרך 12, סיראג' אל מוניר עמ' 72)

תופעה מוזרה ארעה במדבריות ערב, כאשר מאות-אלפי מתים קמו לתחיה בתוך כמה ימים, ואלה שהושחתו במשך הדורות קיבלו גוון על-טבעי. העוורים החלו לראות, ולשונות הטפשים החלו לדבר חכמה על טבעית. ארעה בעולם מהפכה כזו שלפני כן לא ראתה עין ולא שמעה אוזן אדם. המבין אתה מה זה היה? כל זה בא בזכות תפילות שהתפלל, במשך לילות אפלים, האחד שנאבד לגמרי בדרכי אללה שיצר המולה בעולם והעניק פלאים שנדמה כי הם בלתי אפשריים בידי אותו אדם אנ-אלפביתג וחסר אונים. הו אללה שלח ברכות ושלוה אליו ואל

ההולכים בדרכו בהתאם לדאגתו וסבלו למען האומה האיסלאמית. הו אלוהי, שפוך עליו את אור-חסדך לעד.

(רוחאני ח'אזאין כרך 6, ברקאתיד-דוא עמ' 10)

משימתו של המשיח המובטח

בחלומי ראיתי שהאנשים מחפשים אחר מחדש. אחד מהם צעד קדימה ובהצביעו לעברי הכריז, זה האדם אשר אוהב את שליחו של אללה! בכך כוונתם היתה להיות למחדש המיועד היא אהבת הנביא הקדוש, עליו תפילות אללה וברכותיו, ובהתאם להם בהחלט מילאתי תנאי זה.

(רוחאני ח'אזאין כרך 1 עמ' 528, הערת שוליים: בראהין-א-אחמדיה)

העולם אינו מסוגל לקבל אותי, מכיוון שאינני שייך לעולם זה. אך אלה שנחנונו במידת עולמות אחרים הם אלה שמקבלים ויקבלו אותי. הדוחה אותי, דוחה את השולח אותי, והנמשך אלי נמשך אל זה שאני מכבד. אני נושא את הלפיד שיאיר את כל המתקרבים אלי, אך הנושא חשדות וספקות ובורח יהיה חשוף לחשכה. אני מעוזה של תקופה זו, הנכנס לעדתי יהיה מוגן מפני גנבים, שודדים וחיות רעות.

(רוחאני ח'אזאין כרך 3 עמ' 34: פתח-איסלאם עמ' 34)

קורא אני לחזות באללה הכל-יכול, האוחז את חיי בידו, אשר בהשוואה לכל נפש אחרת חנן אותי ביכולת גדולה לאין-ערוך ובגישה להבנה ולחכמה העמוקה של הקוראן הקדוש.

אם מישהו מהמאולוויים (חכמי דת מוסלמים מסורתיים) המתנגדים לי בתגובה להזמנותי החוזרות היה מנסה להאיר אותי יותר בהסברת הקוראן הקדוש, היה אללה לבטח מכשיל את נסיונותיו וחושף את בורותו. לכן, הבנת הקוראן אשר הוענקה לי היא אות מאללה, הנעלה, ובוטח אני לחלוטין בנדיבותו של אללה,

שבקרוב יחל העולם לראות כי צודק אני בטענתי זו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 2 עמ' 41: סיראג'-אל-מוניר עמ' 41)

אני לא לבד. אללה נמצא איתי. איש לא יכול היה להיות קרוב אלי ממנו נפש אוהבת, הנכונה תמיד לשרת את מטרתו בסבל, כך שעלי לבצע במסירות ובכנות שרותים בולטים למען האמונה ולהביא נצחון בכבושים (רוחניים) גדולים למען האיסלאם. הוא הטיל עלי את התפקיד של השגת כל זה, ואף אחד לא יכול לגרום לי לחדול מלממש מטרה זו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 5 עמ' 35: איינה כאמאלאתי-א-איסלאם עמ' 35)

צריך היה להיות לאדם הצדיק די בכך שיבחין כי אללה המטיר ברכות כאלה על פנימי וחיצוני, על גופי ונשמת, עד כי איני מסוגל למנות אותן. צעיר הייתי כשטענתי שאני התקבלתי מהתגלות השכנה. כעת הזדקנתי. יותר מעשרים שנה חלפו מאז תחילת דרישותי להכרה. ידידים יקרים רבים שהיו צעירים ממני הלכו לעולמם, אך הוא הבטיח לי שיבה טובה זו. הוא נשאר יועצי הנאמן (די היה לי בעזרתו) בכל מצבי הסכנה. אמור לי, האלה מאפייניהם של אלה המייחסים דברים לא נכונים לאללה?

(רוחאני ח'אזאין כרך 11 עמ' 50: אנג'אם-א-אתאם)

מטרות יסוד הקהילה

הו חבריי, שכרתו ברית עימדי, יאפשר נא האל לי ולכם לעשות דברים שישאו חן בעיניו. היום, מעטים אתם ומתייחסים אליכם בזלזול. עוברים אתם תקופת מבחן קשה. בהתאם לקביעתו את תכנית פני הדברים, ציווה האל מראשית הזמנים שייעשו מאמצים מכל כיוון להביא אתכם לפקפק. יציקו לכם בכל צורה אפשרית, ותאלצו לשאת את כל צורות הדיבור. כל אחד מאלה שיגרמו לכם יסורים בלשונו או בידיו יעשה זאת מתוך אמונה כי הוא פועל למען האיסלאם.

כך גם ינסו אתכם מן השמיים כך שתעמדו בנסיון בכל דרך אפשרית. הקשיבו, לכן, כי עבורכם הדרך לנצחון אינה שוכנת בכיוון ההגיון היבש שאתם עשויים להשתמש בו, או שעליכם להשיב לעג תחת לעג או להשיב עוול תחת עוול. אם תאמצו מסלול כזה יקשיחו לבבותיכם ולא יוותרו לכם אלא מלים בלבד שאללה מתעבן ומביט עליהן בסלידה.

אל תתנהג בצורה שבגללה אתה תהיה מטרה לשתי קללות – הן של האנשים והן של אללה.

(רוחאני ח'אזאין כרך 3 עמ' 546-548: אזאלה-א-אוהאם עמ' 446)

אל תחשוב לרגע שאללה יתן לך להתבזבז, אכן אתה זרע שנזרע באדמה במו ידי אללה, כך, מכריז אללה, זרע זה ינבוט ויצמח וענפיו יסתעפו לכל כיוון ויהפך לעץ איתן.

"יבורך הבוטח במילת-אללה ואל לו לפחד מהמבחנים המעורבים בכך". זכור כי המבחנים נחוצים כדי שבעזרתם יוכל להבדיל מי מכם כנה בבריתו ב'בייעה' ומי מכם כוזב. המועד במסלולו של מבחן לא יפגע באללה אף לא במעט, וגורלו המר יוביל אותו לגיהנום, ומוטב שהוא לא היה נולד".

באשר לאלה שנשארים איתנים עד הסוף, למרות כל הייסורים שעמדו בפניהם ותקופות של רעד גדול ובהלה שעברו אותם, אלה אשר נחשפו ללגלוג ושהאומות לעגו להם, שהעולם התיחס אליהם בזלזול מוחלט, הם אלה שיצאו מנצחים בסוף, ושערי הברכה ייפתחו לרווחה לקבל את פניהם.

בדרך זו הורה לי אללה בדברו אלי שאבהיר להולכים בעקבותי שאלה מבין האנשים שהאמינו ובאמונתם אין זכר למוטיבים מן העולם הזה ולא הושחתה במורך-לב וצביעות, גורלם הוא גורל אשר תמיד יפעל בהתאם לדרישות-הציות בכל רמה שהיא. כך הם האנשים היקרים לאללה. עליהם מכריז אללה כפוסעים בדרך האמת.

(רוחאני ח'אזאין כרך 20 עמ' 309: אל-וואסיאת עמ' 11)

לכן האזינו כל הרואים עצמם שייכים לקהילתי, כאשר תפסעו בדרך היושר, רק אז תחשבו בשמיים כקהילתי. קיימו את תפילותיכם חמש פעמים ביום, כשחרדת הקודש והמודעות לקיומו של האללה משמשת לכם השראה, כאילו ראיתם אותו במו עיניכם. כמו כן קיימו את ימי הצום בנאמנות למען אללה, כשממלאים אתם את דרישותיהם במלואן כל אחד מכם אשר מסוגל לכך, צריך לשלם את הזאכאת (צדקה-גמילות חסדים) באותה מידה.

כל מי שמחוייב בעליה לרגל ואין לו סיבה לשחרור ממנה, חייב לעלות-לרגל. עשו מעשים טובים בדרך הטובה ביותר והתרחקו מהרשע בסלידה.

זכרו שאף מעשה חסר-יושר שלכם לא יתקבל על ידי אללה. מעשה טוב הוא רק זה שיסודו בפחד מפני אללה. אף מעשה שבו יישאר יסוד זה שלם לא יאבד.

בלתי נמנע הוא שתנוסו בנסיונות שונים של כאב ואסון כשם שנוסו המאמינים לפניכם. לכן השארו זהירים תמיד פן תמעדו. הארץ אינה מסוגלת להזיק לכם כל עוד יש לכם קשרים חזקים עם השמים. אם אי פעם תיכשל, תיכשל במו ידיך ולא מידי אויביך. אם יאבד לך כבודך על פני הארץ, יעניק לך אללה כבוד-נצח בשמים. לכן אל תעזוב אותו.

חייב אתה לסבול כאב מידיהם ותהיה מנוע מלהגשים רבות משאיפותיך. אך אל יכבד-לבך; אללה רק בוחן אם אתה הולך איתן בדרכו או לא. אם חפץ אתה שאפילו מלאכים יהללו אותך בשמים אז סבול ברצון בדרכו של אללה והשאר שמח. שמע דיבור פוגע והשאר אסיר-תודה, למרות מפח-נפש אל תנתק את קשריך (עם אללה). אתם העדה האחרונה שנבחרה ע"י אללה, לכן עשו את מעשי-האמונה בשלמות המעולה ביותר הקיימת.

(רוחאני ח'אזאין כרך 19 עמ' 17: קאשטי נוח עמ' 15)

אל תקריבו את האמת על מזבח ההדבקות-העקשת באי-צדק קבלו את האמת על אף שבאה אליכם מילד. באותו אופן אם תגלו שאויבכם צודק, נטשו מיד את טיעוניכם היבשים. היו איתנים בנאמנותכם לאמת והעידו בזכותה. זכרו כיצד

מזהיר אתכם האל הנעלה:

﴿ فاجتنبوا الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور ﴾

שמשמעו, התרחקו מתועבת האלילים והתרחקו מאמירת דברי שקר שאינה חטא פחות משמעותי מעבודת-האלילים. (22: 31)

כל דבר המסית אתכם ממטרתכם האמיתית, הוא אליל בדרככם. העידו בזכות האמת אף אם יהיה הדבר נגד אבותיכם, בניכם או חבריכם. אל תניחו לשנאה כלפי מישהו למנוע מכם לשפוט משפט-צדק.

אל תנהגו צרות-עין זה בזה, אל תגלו שנאה, אל תחושו קנאה ואל תהיו קרי-לבב. את לימודי הקוראן הקדוש ניתן לחלק לשתי קטגוריות עיקריות. האחת היא האמונה באללה, לאהוב אותו ולציית לו, ירום שמו. השניה היא להתנהג באדיבות ובדרכי נועם כלפי אחיכם ורעיכם.

(רוחאני ח'אזאין כרך 3 עמ' 550 : איזאלה-א-אוהאם חלק 2 עמ' 450).

השאר נאמנים לאמת והאחזו בה. הוא רואה את אשר בלבבותיכם.

היכול אדם לרמות אותו אי פעם?

האם תוכל הרמאות להיות לעזר כנגדו?

(רוחאני ח'אזאין כרך 3 עמ' 549 : איזאלה-א-אוהאם חלק 2 עמ' 449)

אם תחפצו לרצות את אללה בשמים, התאחדו והיו לאחד כשני אחים לאותה אם. האציל יותר מביניכם הוא זה המרבה לסלוח לאחיו על חטאיו יותר מהאחרים, ודינו של העקשן שאינו סולח נחרץ הוא. אין לו דבר משותף עמי. חיו בפחד, פן יקלל אתכם אללה. הוא מקודש ושומר בקנאות על כבודם של אהוביו. הרשע אינו יכול להשיג את קרבתו, השחצן אינו יכול להשיג את קרבתו, כך גם האכזר ומפר-האמון. כך גם זה שאינו מסוגל להקריב את הכל למען כבוד-שמו, כך גם הנכנעים לתענוגות העולם הזה כמו כלבים, נמלים ונשרים ואשר מוצאים רגיעה

במותרות העולם הזה. כל עין – לא צנועה מרוחקת ממנו, לב לא טהור אינו יודע אותנו. הנותרים בייסורים למענו יורחקו מאש-הגיהנום, הבוכה למענו יצחק בסוף, העוזב את העולם למענו יפגוש אותו. היה חברו של אללה בכל מאודך, בכל הכנות, בהשיגך את קרבתו במסירות הולכת וגדלה. הטב עם נתיניך, נשיך ואחיך מחוסרי-המזל כדי שייטיבו עמך בשמים. היה שלו באמת כדי שישתייך לך.

(רוחאני ח'אזאין כרך 19 עמ' 14-15: קאשטי-א-נוח עמ' 12-13)

אזהרות

מזהיר אני אתכם שתירחקו מההירות כי שנואה היא מאד על אללה, אדון התהילה. יתכן שאינכם מבינים את מלוא משמעות היהירות. לכן לימדוה ממני כיוון שמדבר אני ברוח אללה.

כל המתנשא על אחיו בגלל שרואה הוא את עצמו כמשכיל יותר, חכם יותר או מצטיין יותר ממנו הוא יהיר. הוא יהיר כיוון שבמקום שיראה באללה את מקור החכמה והידע, חושב הוא את עצמו למיוחד. האין בכוחו של אללה לשבש את ידיעותיו ובמקום זאת להעניק חכמה עליונה, בינה וזריזות לאחיו שהוא רואה כנחות ממנו? כמו כן יהיר הוא זה אשר מתוך מחשבה על עושרו או מעמדו הגבוה, מתנשא על אחיו. יהיר הוא זה אשר מתעלם מהעובדה שמעמדו וגדולתו הוענקו לו מידי אללה. עיוור הוא ואינו מבין כי בידי אללה הכוח לייסרו באסון של היותו מושלך לנחות שבנחותים; ושוב בכוחו להעניק עושר ושפע רבים יותר לאחיו שהוא רואהו כקטן. ושוב, יהיר הוא הגאה בבריאות גופו המעולה. או יפי-תארו, או טיב מראהו, או כוחו, או אומץ-לבו ואשר לועג בבוז לאחיו המתגרה בו ופונה אליו בשמות-לעג; ובעוד לא די לו בזה מפרסם הוא את ליקוייו הגופניים. כך הוא כיוון שאינו מודע לקיומו של אל שבידו הכוח לגרום לו לליקויים גופניים

כאלה שיותירו אותו במצב גרוע בהרבה משל אחיו.
(רוחאני קאזיאן כרך 18 עמ' 402: נזול משיח עמ' 26)

לראות באחרים דופי

לראות דופי במעשיהם של אחרים וליחס להם מניעים כוזבים היא גישה חולה ומעוותת הפוגעת באמונתו וביושרו ומשמידה אותם במהירות שבה משמידה אש יוקדת חומר-בעירה. כאשר קבוצה חולה כזו של אנשים מציבה מטרה להטיל דופי בשליחי אללה, נעשה אללה אויבם ועומד להגן על נביאיו. הוא מגן על כבוד היקרים לו בקנאות שאין כמותה, כאשר דיברו בי סררה והותקפתי בדרכים שונות, פעלה אותה הגנה - קנאות של אללה להגנתי.

(רוחאני קאזיאן כרך 20: אל-ווסיאת עמ' 26 הערת-שוליים)

אומר אני לכם בכנות שההרגל של מציאת דופי באחרים היא פגיעה גדולה ההורסת את אמונתו של האדם, מפנה אותו מן האמת והופכת את חבריו לשונאים. כדי להשיג את תכונותיו המעולות של ה"סידיק" (סידיק הוא מונח בקוראן הקדוש המורה על הדרגה הרוחנית הגבוהה הקרובה ביותר לזו של הנביאים). צריך האדם להמנע לחלוטין מן ההרגל של מציאת דופי באחרים. אם בשגגה ראה באחרים דופי, עליו לחזור מיד בתשובה ולחפש שוב ושוב מחילה ולהתפלל לאללה שיהיה מוגן מלחזור על שטות זו ומוגן מפני תוצאותיה. אין להתייחס לחולי-רוחני זה בקלות ראש. זוהי מחלה מסוכנת מאד המשמידה במהירות את קורבנה.

(מלפוזאת כרך 1 עמ' 356)

עליכם לרחוש חיבה לאחרים ולטהר את עצמכם כדי שבכך תורשו לקחת חלק כלשהו במעלותיה של רוח-הקודש. זיכרו שיושר אמיתי אינו מושג ללא רוח-

הקודש. זינחו לחלוטין תשוקותיכם החיתיות הנחותות, ולכו בדרך אל העונג האלוהי, שהיא הצרה והקשה מכולן. אל תוקסמו מתענוגות העולם הזה, שכן הן מרחיקות אתכם מאללה. טוב הסבל אשר נושא חן בעיני אללה מהתענוג אשר אינו לרצונו. טובה התבוסה המרצה את אללה מהנצחון המביא לאי-שביעות רצונו. נטוש את האהבה המעוררת עליך את רוגזו של אללה. אם תבוא אליו בלב טהור, יעזור לך בכל דרך ואף אויב לא יוכל להרע לך.

(רוחאני קאזיאן כרך 20 עמ' 307: אל-ווסיאת עמ' 9)

מחלצות - היושר הוא ביטוי מן הקוראן הקדוש. הוא מורה על העובדה שיופי רוחני וקישוט רוחני מושגים אך ורק באמצעות יושר. משמעות היושר היא שעל אדם למלא, על פי מיטב יכולתו, את חובותיו הנוגעות לכושרו הרוחני ולברית האמונים בינו לבין אללה ולראות זאת כנאמנות מקודשת, כמו כן עליו להעניק את מלוא תשומת-הלב לחובותיו כלפי בני-האדם וכל ברואי-האל האחרים. עליו לפסוע כמיטב יכולתו בדרך היושר עד לקטן-פרטיה.

(רוחאני קאזיאן כרך 21 עמ' 210: בראהין-א-אחמדיה חלק 5 עמ' 210)

האללה (המוצג על ידי הקוראן) אללה נאמן ביותר הוא, העושה ניסים לאלה שנשארים נאמנים לו. כוונת העולם היא להשמיד אותם (את הנאמנים לו), אך הוא המקורב אליהם מרחיקם מכל סכנה ומעניק להם נצחון בכל תחום. בעל מזל יוצא מן הכלל הוא האדם שלעולם אינו מנתק את קשריו עמו.

(רוחאני קאזיאן כרך 19 עמ' 20- קאשטי נוח עמ' 20)

התגלות השכינה

כאשר מתכוון אללה הכל-יכול ליידע את עבדו בעניין הנוגע לתחום הלא-נודע, בין אם עושה הוא זאת בתגובה לתפילת עבדו או מעצמו, מביא הוא אותו למעין חוסר-הכרה ולפתע הוא מאבד קשר עם הסובב אותו. במצב זה, הוא מאבד אפילו את המודעות לקיומו שלו. כצוללן הצולל אל קרקעית בריכה, הוא שוקע וטובע במצב של חוסר-אנוכיות, חוסר מודעות וחוסר-הכרה. כאשר בסופו של דבר עולה הוא לפני השטח, כצוללן שחוויתו דומה לזו שלו במידה רבה, ממצב זה של תת-מודע, הוא נעשה מודע לתהודה בתוכו. בעת שנמוגה תהודה זו, הוא נעשה מודע לנוכחותיה של התקשרות נעימה מאד, הרמונית ובעלת קסם עילאי. התנסות זו היא כה זרה ומעוררת-יראה עד כי תאורה במילים הוא מעבר ליכולתו. חוויה זו היא המגלה את קיומו של נהר זורם של חכמה פנימית. באמצעות חוויה זו הקרובה לתת-ההכרה מקבל עבד האל מן האל תשובות לכל תפילותיו בקול נעים ובעל עדנה גדולה מאד. ואז, בתגובה לכל שאלה המתעוררת במצב זה דמוי תת-ההכרה, מגלה לו אללה ידע עמוק כל כך עד כי בלתי אפשרי הוא לאדם לגלותו בדרך אחרת. זה כשלעצמו נובע מכך שרכש אמונה גדולה יותר באללה והבנה טובה יותר של דרכיו המופלאות. תפילת האדם ותגובת האל עליה בדרך של גילוי עובדת היותו התכלית האמיתית של עבודת הקודש היא חוויה המאפשרת לאדם לראות את אללה כאילו היה רואה אותו בעולמנו; כך הוא מתחיל להשתייך לשני העולמות בעת ובעונה אחת.

(רוחאני קאזיאן כרך 1 עמ' 260-262 הערת-שוליים: בראהין-א-אחמדיה).

בצורה אחרת של התגלות, שאינה קשורה בהתנסותו של הלב, שומע אדם קול מבחוץ כאילו היה מישהו מדבר אליו מאחורי וילון. קול זה נעים מאד ועליו וקולח בקצב תוסס במידת מה במלאו את הלב בהתענגות עילאית. מוחו של האדם יכול היה להיות שקוע במחשבות עמוקות עם הישמעו הפתאומי של הקול. אחרי

שומעו את הקול הזה, הוא נותר תוהה מניין בא ומי הוא שפנה אליו. אז מתבונן הוא אנה ואנה כאדם מופתע ואז מתחיל הוא להבין שהקול בקע מגרונו של מלאך. קול חיצוני זה נשמע לעיתים קרובות ונושא עמו בשורה משמחת בזמן שבו הפריז אדם בדאגותיו והיה מלא בצער בשל בעיה כלשהי.
(רוחאני קאזיאןכרך 1 הערת שוליים: עמ' 195-196 בראהין-א-אחמדיה).

אללה הכל-יכול חילק את עולמו המופלא לשלוש קטיגוריות. הראשונה, העולם שהוא גלוי וניתן לתפיסה בעזרת עיניים, אזניים ואיברי-חושים אחרים, ישירות או בעקיפין בסיוע מכשירים.
השניה, העולם החבוי שאפשר להבינו בעזרת הסקת מסקנות מסברות כלליות שונות ומהשערות.

השלישית, העולם השוכן עוד רחוק יותר מן העולם החבוי, שכה קשה לתפוס אותו והוא כמעט מעבר לגבולות הדמיון. מעטים הם המודעים לקיומו. זהו עולם מעורפל מאד שלא ניתן לתפיסה בדרך הגיונית והוא רק פרי הדמיון. לאדם יכולה להיות גישה אליו רק בעזרת חזון דתי או התגלות השכינה או מילה מאללה ולא בשום דרך אחרת. כפי שברור מרצונו הבלתי משתנה של אללה המתבטא בטבע, אדם יוכל להבין בבטחון שכפי שאללה העניק לאדם מנגנון להבנת שתי הקטגוריות הראשונות של יצירתו המזכרת לעיל, כך צריך היה להעניק לאדם את המנגנון והכלים לתפיסת העולם שהוא יצר הנזכר תחת הקטגוריה השלישית. והמנגנון (כפי שכבר הזכרנו) כולל בתוכו חזון דתי, התגלות השכינה ואת דבר-אללה. צורת התקשרות זו לעולם לא יכולה להתפס כאילו היא לא פועלת או שחדלה מלהתקיים בתקופה כלשהי. יתר על כן, לאלה אשר מילאו את התנאים המוקדמים היא הוענקה תמיד ותמשיך להיות מוענקת להם ולדומיהם.

(רוחאני ח'אזאין כרך 2: סורמה קאשמה-א-אינה עמ' 127)

מלאכים

מלימוד מעמיק יותר של הקוראן הקדוש לומדים שלא רק להשכלתו ולחינוכו של האדם אלא גם להתקדמות, הגלויה הנסתרת, בהתפתחותו של היקום כולו, דרושים מתווכים בין אללה ליצירתו. בקוראן הקדוש הנחיות ברורות המובילות את האדם להאמין שליצורים הקדושים הידועים בתור מלאכים קשרים מיוחדים עם גורמי שמים שונים. אחדים מהם שולטים בעזרת כישוריהם המיוחדים בתופעת תנועת הרוחות, ואחרים גורמים לגשם לרדת. כמו כן יש הממונים לגרום להשפעות קוסמיות אחרות לפעול על הארץ.

(רוחאני ח'אזאין כרך 3 עמ'70: טאווזיח-אל-מראם עמ'22)

יש לזכור שלפי האיסלאם, לא מיוחסים למלאכים כישורים נעלים בדרגה מכישורי בני האדם. לגביהם הבטחת תפקיד של מתווכים בעולם הגשמי או הרוחני בפני עצמה אינה מורה על עליונותם. לפי הקוראן הקדוש הם ממונים לתפקידים אלה כמשרתים.

(רוחאני ח'אזאין כרך 3 עמ'74: טאווזיח-אל-מראם עמ'26)

אדם יכול לתהות בקשר לכוונה שמאחורי הורדת המלאכים. לכן נסביר שעל פי דרכיו האופיניות של אללה, כאשר נשלח שליח או נביא או מוחדית' למטה מן השמים כדי להשיב את האנושות למוטב ישלחו עמותמיד מלאכים להפיץ את גרעין ההנחייה בלבבות קולטים, הם גורמים להם ליטות אל עבר הטוב. כך ימשיכו לרדת עד אשר מתפזרת חשיכת הבורות והכפירה על ידי הזריחה של יום חדש של אמונה ויושר. הקוראן הקדוש מדבר על כך בפסוקים:

"שם ירדו מלאכים ורוח הקודש ברשות אדונם, עם פקודת אדונם הנוגעות לכל עניין. הכל שלו, עד עלות השחר" (97: 5-6)

הורדת המלאכם ורוח הקודש מתרחשת כשאדם בעל מעלות יוצאות דופן, לבוש בגלימת שליטתו של אללה, מבורך בדבר אללה, יורד אל הארץ. רוח הקודש מופקדת במיוחד בידיו.
(רוחאני ח'אזאין כרך 3 הערת-שוליים עמ' 12 : פאתחי-א-איסלאם עמ' 12 הערת-שוליים)

מאבק בשם אללה (ג'יהאד)

האיסלאם אינו דוגל בכפיה. אם נבחן בקפידה את הקוראן הקדוש, את ספרי החאדית' ואת הרישומים ההיסטוריים ונלמד ונקשיב להם בתשומת לב רבה ככל האפשר, חזקה עלינו שנגיע למסקנה החיובית שהטענה כאילו מתיר האיסלאם את השימוש בחרב להפצת הדת היא מחפירה וחסרת כל יסוד. זוהי, למעשה, דעה שמחזיקים בה רק אלה אשר לא למדו את הקוראן הקדוש או את המסורת או מקורות של היסטוריה איסלאמית בלא דעה מוקדמת. מעבר לזה, אנשים הרחיקו לכת עד כדי בדיית שקרים וגיוס האשמות חסרות-שחר ללא מניעה. אני יודע שקרב במהירות הזמן שבו הרעבים והצמאים לאמת יראו מבעד לרמאותם. היכולה דת להיות מתוארת כדת כפייתית כאשר בספר הקדוש, הקוראן, נאסר באופן מוחלט השימוש בכוח להפצת הדת כך אומר הקוראן הקדוש:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾
" אין כפייה בדת! " (257:2)

היכולים אנו להאשים את הנביא הגדול בשימוש בכוח נגד אחרים, כאשר במשך שלוש עשרה שנה, יום ולילה, הזהיר את כל רעיו במכה לא להשיב ברוע תחת רוע, אלא להבליג ולסלוח?.

אולם, כאשר עברה פגיעת האויב כל גבול וכאשר האנשים סביבו פעלו במטרה להשמיד את האיסלאם, דרשה תכונת האל המגן על אהוביו:
 "יפלו מניפי החרב על חרבם"

בשום צורה אחרת לא התיר הקוראן הקדוש כפיה דתית. אילו היה נעשה שימוש בכפיה להשגת מאמינים נוספים ואילו היו עמיתיו של נביאנו הקדוש פרי-כפיה, הם לא היו מסוגלים להפגין בעת מבחן את ההחלטיות והכנות המוצגת רק על ידי המאמינים האמיתיים. נאמנותם ונכונותם של עמיתיו של אדוננו, הנביא הקדוש (עליו תפילות אללה וברכותיו), הן עובדות ידועות שאין צורך שנוסיף עליהן. אין זה סוד שיש ביניהם דוגמאות לנאמנות והחלטיות שקשה למצוא כמותן בתולדות אומות אחרות; הנאמנים לא מפקפקים בנאמנותם והחלטיותם אפילו תחת חרבות מונפות. להיפך, בחברת נביאם הגדול והקדוש, עליו תפילות אללה וברכותיו, הם הציגו נאמנות כזו שאף אדם אינו מסוגל להציג אלא אם מוארים לבו וחיכו באור האמונה. לפיכך הכפייה אינה משחקת כל תפקיד באיסלאם.
 (רואחני ח'אזאין כרך 15, משיח-הינדוסטאן-מיין, הקדמה עמ' 11-12)

אף אחד מן המוסלמים האמיתיים שחיו אי פעם לא תמך בשימוש בכוח להפצת האיסלאם. מצד שני, תמיד פרח האיסלאם בכוחן של תכונותיו הפנימיות המעולות. אלה הנקראים מוסלמים, אך מאמינים בהפצת האיסלאם תוך שימוש בכוח, אינם מודעים ליופיו הפנימי של האיסלאם.
 (רוחאני ח'אזאין כרך 15, טיריאקול-קולוב עמ' 35, הערת-שוליים)

תפילות

כאשר סמוכות ברכותיו של אללה, מספק הוא את התנאים הראשוניים לקבלת התפילה. הלב נרעש, מתחמם ומתחיל ללהוט. אולם, כאשר אין הזמן מתאים לקבלת תפילה, חסרה בלב שלוה המתקבלת מפנייה אל אללה. ככל שיתאמץ האדם, אין הלב מגיב להבעת הנכוונות, זאת מכיוון שלעתים מפעיל אללה צווים כדי שימולא רצונו, ולעתים מתיר הוא תפילת עובדיו.

לכן כל עוד אינני חש בסימני היענות של אללה, אינני רוחש תקווה רבה לקבלת תפילה. בעיתות אלה מקבל אני את רצון האל בחפץ לב רב יותר משמשיג אני מקבלתה של תפילה. אכן, יודע אני שלקבלת רצון האל בהכנעה כזו ברכות ופירות מרובים בהרבה.

(מלפוזת כרך 1 עמ' 440)

השקפותינו

לב לבה של אמונתנו היא :

﴿ لا إله إلا الله محمد رسول الله ﴾

לא אילה איללה אללה מוחמד רסולוללה. אין אללה מלבד אללה ומוחמד הוא שליחו. אמונתנו, בה אנו מחזיקים במשך חיינו בעולם הזה ואשר נמשיך ולדבוק בה בחוזקה עד לזמן שבו נעבור אל העולם הבא, היא שמנהיגינו ואדוננו הרוחני, מוחמד, עליו תפילות אללה וברכותיו, הוא המקובל ביותר על אללה מבין הנביאים והטוב שבשליחים. בידי הושלמה הדת, והושלמה ברכתו של אללה המובילה את האדם אל הדרך הנכונה והלאה אל אללה עצמו. אנו דבקים באמונה זו בבטחון מלא שהקוראן הקדוש הוא המקובל

ביותר מבין הספרים הקדושים, ואף פרט קטן אי אפשר להוסיף או לגרוע מתורתו העדהובה, מאיסוריו, מהוראותיו וממצוות ה"אל-תעשה" שלו אף התגלות או דבר אללה לא תביא לביטול או שינוי של מצוות הקוראן הקדוש. אם תומך מישהו בהשקפות כאלה, חדל הוא בעינינו מלהשתייך למאמיניהם ולכן הופך לכופר.

(רוחאני ח'אזאין כרך 3: איזלה-א-אוהאם)

הו תושבי הארץ! הו דרי מזרח ומערב! מזמין אני אתכם מעומק לבי לקבל את העובדה שהאיסלאם הוא כיום האמונה האמיתית היחידה והאל האמיתי הוא האל המוזכר בקוראן הקדוש, והנביא בעל חיי-הנצח הרוחניים – היושבים על כס התהילה והטוהר – הוא הנביא הקדוש מוחמד, הנבחר, עליו תפילות אללה וברכותיו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 15: טיריאק-אול-קולוב עמ' 7)

חטא

חטא- שאכן הוא רעל – נולד כאשר אדם חסר ציוות לאללה בעוד הוא מרוקן מאהבתו ומזכר רחשי חיבה כלפיו. גורלו של האדם שליבו נעשה אטום לאהבת האל הוא כשל עץ שנעקר מן השורש ואינו מסוגל עוד לקלוט את נוזל החיים מן הקרקע. כמו שעל זה קמל בהדרגה ומתייבש, כך כיובשו של העץ, מכריע החטא את הלב תחתיו. לרפוי מצב זה של יובש על פי חוקי הטבע שלוש צורות (1) אהבה. (2) "איסתיע'פאר", כלומר בקשת מחילה מאללה. בפשטות משמעותו באי השאיפה לקבור או לכסות, תוך הזכרת העובדה שכל זמן ששורשי העץ הקבורים בקרקע, יכול הוא לקוות להצמיח עלווה ירוקה. (3) התקנה השלישית היא על ידי ה"תאובה", שכוונתה היא לפנות אל האל במלוא ההכנעה תוך יניקת

נוזל החיים ולהתקרב אליו, להשתחרר בעזרת מעשי יושר ממעטה של חטא, "תאוובה" אינה מושגת בדבורים בלבד; למעשה מושלמת התאוובה רק בעזרת מעשי יושר. כל המעשים הטובים מופנים להשגת שלמות ה"תאוובה".
(רוחאני ח'אזאין כרך 12 עמ'328: סירג'ודין איסאי קה צ'אר סאוואלון קה ג'וואב עמ'2-3)

גאולה

משנת הגאולה (כפרה זו יכולה להיות מושגת בצליבתו של ישו. עליו תפילות אללה וברכותיו), כפי שהיא ערוכה בסיפורי-ישו, נדחית על ידי הקוראן הקדוש. למרות שהקוראן רואה בישו נביא אללה נאצל, ומכריז עליו כיקר וקרוב מאד אליו, ומתאר את אצילות-הנפש והכבוד בהם עמד בסבלנותיו הוא מוצג כבן אנוש בלבד, כמו כן אין הקוראן הקדוש מקבל עקרונית את התפיסה שלמען הכפרה, יכול משאו של האדם החוטא להיות מועבר לאדם אחר חף מפשע. כך גם אין ההגיון האנושי מסוגל לקבל את הרעיון שפלוגי יואשם בעבור חטאו של אלמוני. אפילו ממשלות גדולות לא תמכו מעולם ברעיון זה. בכל הנוגע לתפיסת הכפרה, טעו גם ההודים האריים בטעות שבה טעו הנוצרים. גם הם פספסו את המטרה, בהתאם לתורתם, החרטה ובקשת המחילה הם חסרי-משמעות לחלוטין. העונש המוצע בתורתם הוא גלגול חדש, והם מאמינים שאם לא נחשף האדם לגלגולים שונים בשל חטא יחיד אפילו, לא יוכל לכפר על עונו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 23 עמ' 414: קאסמא-א-מאריפאת עמ'44)

החיים לאחר המוות

האיסלאם מתאר בפרוט את תורתו הנפלאה האומרת שבתקופה הזמנית שלאחר המוות, עוטה כל נפש במעין גוף המאפשר לה לחוש עונג ומכאוב. אין אנו מסוגלים לתאר בדיוקנות את החומר ממנו עשוי גוף זה. בכל אופן, הגוף בן תמותה חדל מלהתקיים. יתר על כן, מעולם לא צפה איש בחזרתו לחיים של גוף בקברו. להיפך, לעתים קרובות נשרף גוף זה, והרבה גופות נשמרות במוזיאונים, או מוחזקות בצורה אחרת במשך תקופת ארוכות מחוץ לקבר. אם אותו גוף היה צריך לחזור לחיים, סביר מאוד שאנשים היו חוזים בהתרחשות התופעה, למרות זאת תחיית המתים ברורה מאד מלימוד הקוראן הקדוש. לפיכך צריכים אנו להאמין שהמתים חוזרים לתחייה בצורה שאיננו מסוגלים לראותן, כנראה מורכב גוף-רוחני זה ממרכיבים טהורים מאד של הגוף החומרי. בהענקת גוף זה לנפש, מושבות התחושות האנושיות לקדמתן. היות וגוף חדש זה הוא טהור בהרבה ונצחי מטבעו, נפרשים בפניו מראות וגילויי שכינה רחבים הרבה יותר.

(רוחאני ח'אזאין כרך 13 עמ' 70-71 : כיתאב-אל-באריה עמ' 52)

הנפש

חקירה מגלה שהגוף הוא אם הנפש. אין הנפש נופלת אל תוך רחמה של אישה הרה מלמעלה. זהו מעין אור השוכן בתוך נוזל הזרע וזורח החוצה עם התפתחותו הפיזית של העובר. התגלותו הקדושה של אללה מסייעת לנו להבין שהנפש נוצרת במסה העוברית המתחילה לקבל צורה בנוזל הזרע שברחם. כפי שהוא מנוסח בקוראן הקדוש:

﴿ثم انشأناه خلقا آخر فنبأه الله احسن الخالقين﴾

שפירושו שאז משנים את צורת הגוף, כפי שהוכנה ברחם ליצירה חדשה, ומפתחים בתוכו צורת קיום חדשה, היא הנפש. אכן אללה הוא מקור לברכות רבות והוא יוצר שאין שני לו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 10: איסלמי-אוסול-קי-פילספי עמ' 7)

כשם שגן אינו מסוגל לפרוח בלי מים, אין אמונה מתקיימת בלא מעשים טובים. אין משמעות לאמונה בלא מעשרים טובים; כך גם מעשים טובים ללא אמונה הם הצגה חסרת ערך. לפי האיסלאם, גן העדן הוא השתקפות דמויות אמונתנו ומעשינו הטובים, אין הוא דבר חדש המובא לאדם מבחוץ, למעשה הוא נוצר בתוכו. גן-העדן של האדם נברא בתוך אמונתו ומעשיו הטובים, שהוא מתחיל לחוותם ולהנות מהם בעולמנו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 10: איסלמי-אוסול-קי-פילספי עמ' 76)

אופיים האמיתי של גוג ומגוג

גוג ומגוג הם עם העולה על האחרים ביכולת להשתמש באש שימושים שונים והם אכן חלוצים בתחום זה. שמותיהם כשלעצמם (הערה: בערבית המילה "ג'וג" ו"מג'וג'ו" גזורות מן המילה "אג'יג" שפירושה אש) מורים שכל המצאותיהם, אוניות, רכבות או מכונות אחרות, היו מונעות על ידי האש. והם נלחמים את מלחמותיהם בכוח האש. הם מצטיינים מכל אומות עולם בהכוונת האש לשרותם. לכן נקראו בערבית יאג'וג' ומאג'וג'. לכן ברור שאלו הם העמים האירופאיים שהם כה מיומנים, בקיאים ומתבלטים בידע של ניצול – האש, שאין צורך להוסיף על כך. אלה אותם האירופאים שהתייחסו אליהם גוג ומגוג בכתבים העתיקים שניתנו לנביאים הישראלים. אפילו מוסקבה, בירת רוסיה הקדומה מוזכרת בכתבים אלה. המשיח המובטח מיועד היה להופיע בתקופתם של גוג ומגוג.

(רוחאני קאזיאן כרך 14: איאמוס-סולח עמ' 182-183)

כשם שצופים אתם בהופעת הפירות בעונתם, כך יורד האור בזמנו הקבוע איש

אינו מסוגל לגרום לו לרדת לפני שהוא בא בתאום שלו, ואין אדם מסוגל לחסום את דרכו בהתחילו לרדת. יהיו מחלוקות וויכוחים, אך בסופו של דבר חייבת האמת לנצח. הוא מעשה יד אללה הכל – יכול הגורם לחילופי העונות, לשינוי הזמנים, ומביא לחילופי יום ולילה. על אף שיוצר הוא את החשיכה, האור הוא חפצו האמיתי. הוא מאפשר לעבודת-האלילים להתפשט, אך בשגשוג באמונה באל יחיד אוהב הוא לחזות, אין הוא חפץ לחלוק ברוממות עם אחרים, מאז נוצר האדם, ועד לעת בה יחדל להתקיים, כחוק בל יעבור ישאר אללה תמיד בצידה של האחדות (האמונה באל אחד).

(רוחאני ח'אזאין כרך 65: משי-הינדוסטן-מין עמ'65)

הו אללה, יוצר הדברים, המגן עלי מפני החשיפה, אתה הוא המשגיח-העליון. מתוך חסד מוחלט בחרת בי, בנסיבות אחרות לא היה מחסור במשרתי בחצרך.

אלה הכריזו על עצמם כידידים הפכו לאויבים.
אך אתה מעולם לא עזבתנו, הו ידיד לעת צרה.
הו אהובי שאין דומה לו, מפלט חיי.

די לי בך, בלעדך אני חסר ערך.

אך בעבור חסדך, הייתי נהפך לאבק.

כיצד והיכן מפוזר אבק זה, ידע רק אללה.

כמה משתוקק אני שחיי, גופי ולבי יוקרבו על דרכך.

איני רואה כיצד יוכל מישהו אי פעם לאהוב כמוך.

את ימיי המוקדמים העברתי בצלך הנוח.

נשאת אותי בחיקך כתינוק עולל.

מעולם לא חזיתי אצל בני האדם בנאמנות כה גמורה כשלך.

אין חבר היכול להשתתף בצער כמוך.

אומרים שאין מתקבלים ללא סגולה. הנה, בלי סגולה מיוחדת הובטח לי מקום

בחצרך.

הצפת אותי בטוב וחסד כאלה, שעד כלות כל הזמנים לא אספיק לדווח עליהם.
(רוחאני ח'אזאין כרך 2: בראהין-א-אחמדיה חלק 5 עמ' 197)

הקוראן הקדוש

הקוראן הקדוש הוא תיבת-אוצר, אך מעטים הם המודעים לעובדה זו.
(מלפוזאת כרך 2 עמ' 344)

נפלא הוא הקוראן הקדוש יותר מכל הספרים האחרים. הוא אל-חכאם, בעל הפסיקה האחרונה; הוא מוהאימין, כלומר תמצית ההנחיה. נמצאת בו כל ראייה שאדם זקוק לה. ספר זה הוא שזרה את התבוסה בלב לבו של כוח האויב. ספר המכסה לעומק כל תחום ומכיל את חדשות העבר והעתידות להתרחש. הזיוף אינו יכול לתקוף אותו מלפנים או מאחור. הוא אור אללה הכל-יכול עצמו.
(רוחאני ח'אזאין: כותבא-אילהמיא עמ' 59)

יוודע נא לכל שהפלא הבולט ביותר בקוראן הקדוש הינו אותו ים חסר-גבולות של חוכמה עמוקה – עובדות מוצקות אלה, אפיקי הידע הקוראני שכה עשירים בפילוסופיה – שיכולים אנו להציגם לכל האומות ולדוברי כל השפות: בין אם יהיו הם הודים, פרסים, אירופאיים או אמריקאנים, בכל ארץ שישתייכו לה. נס הקוראן מסוגל לעשותם חסרי מגן, נטולי-דיבר ופרוקי-נשק. משמעויות הקוראן הקדוש ופרשות כאשר נוצר הצורך בהתאם לשינויי הזמנים ועומדים על המשמר כחיילים חמושים היטב כנגד לשונות-הרע וההשמצות המכוונות נגדו בכל תקופה. אילו היה הקוראן מוגבל בהרחבתו בנוגע להכלת העובדות המוצקות והמציאויות עד לפרטי פרטיהן. אי אפשר היה לראות בו את הפלא המושלם.

(רוחאני ח'אזאין כרך 3: איזאלה-א-אוהאם חלק 1 עמ' 305)

הקוראן הקדוש הינו פלא שלא היה ולא יהיה כדוגמתו. ברכותיו ומתנותיו תתקיימנה לנצח. בכל התקופות נשאר הוא גלוי וקורן כפי שהיה בתקופת נביאו הקדוש של האיסלאם תשכון עליו שלוותו של אללה. כמו כן יש לזכור שדברי האדם הם כעוצמת החלטיותו, ביחס ישיר, לכשרונו ונחישות-החלטתו. ככל שכשרונו, נחישותו ומניעיו יהיו חזקים יותר, כן תצטיין איכות-דבריו. כך גם לגבי התגלות האללה. ככל שכשרונו של החוזה בהתגלות השכינה מרומם יותר, כן נשגבת יותר איכות דבר-האללה. בהתאמה לעוצמת ההחלטה, הכשרון ונחישות הדעת, היתה ההתגלות שהוענקה לו בעוצמה הגדולה ביותר, מבחינה זו לא יוכל עוד להוולד שני לו.

(מלפוזאת כרך 3, עמ' 57)

אנו דוברים אמת ואיננו מסוגלים לחדול מכך: אם לא היה עולה הנביא הקדוש, עליו תפילות אללה וברכותיו, ואם לא היה נחשף הקוראן הקדוש, שבסגולותיו האדירות חזו זקנינו ומנהיגינו הרוחניים בעבר ועדיין חוזים אנו בהן כיום, היה קשה לנו מאוד לזהות, בכוח הנימוקים המקראיים בלבד, את משה וישו ונביאים מוקדמים אחרים כשייכים לאותו קיבוץ אדוק וישר של אנשים אשר אללה, בנדיבותו, בחר למנותם לנביאים. מוכרחים אנו להכיר בחסדו הרוחני של הקוראן הקדוש המגלה את אורו בכל דור, ומשכנע אותנו בעזרת אור מושלם זה בצדקת הנביאים המוקדמים. חסד זה אינו מוצג לנו בלבד, הוא מוצג גם לכל הנביאים אשר הופיעו מתקופת אדם עד תקופת ישו (תשכון עליהם השלווה) קודם להתגלות הקוראן הקדוש.

(רוחאני ח'אזאין כרך 1 הערת-שוליים עמ' 290: בראהין-א-אחמדיה)

אשמת העוורים עצמם היא, כיוון שהאור ההוא כה מזהיר עד שהוא זורח בעוצמתן של מאה שמשות.

אבוי לחיים כאלה על הארץ, שהייתה להם גישה לאור הזה אך ליבותיהם היו עוורים.

(רוחאני ח'אזאין כרך 1 : בראהין-א-אחמדיה חלק 3 עמ' 274-275 הערה להערות שוליים 2)

האזינו יקרי! בלי הקוראן,
לא יוכל האדם לעולם להגיע לאמת.
ממלא הוא תמיד את הלב באור,
מטהר הוא את החזה ביסודיות,
כיצד אוכל לתאר במלואן את מעלותיו,
הנה! מעניק הוא חיים אחרים לחיינו,
ראו! זורח הוא כשמש בשיא גובהה,

איך יוכל אדם אי פעם להתכחש לזוהרו. כל מילה ממילותיו היא אוקיאנוס של חכמה, גורם הוא לאדם לגמוע כוסות מלאות של אהבה לאללה. הוא בלבד המרפא מסבל, האות היחיד מאללה המוביל לאללה. הוא האור – המוביל היחיד שמצאנו,

כובש הלבבות היחיד שראינו. דברי המכחישים זאת אינם אלא דברי הבל.
(רוחאני ח'אזאין כרך 1 : בראהין-א-אחמדיה חלק 3 עמ' 269 הערה להערות שוליים 2)

מכל ספרי ההתגלות שמוצאים אנו כיום, רק הקוראן הקדוש, הטוען שנשלח מאללה, מבוסס על כוחם של טיעונים שאי אפשר להפריכם. העיקרון שהוא ביטא בנוגע לגאולה תואם בדיוק לתכתיבי האמת והטבע האנושי. הרעיונות שהוא מעלה הם כה מושלמים ומבוססים שהם נתמכים לחלוטין בראיות חזקות ומוכחות. מצוות – "אל תעשה" שלו מבוססות על האמת בלבד. תורתו משוחררת לחלוטין מן הזיוף שבעבודת האלילים, מהמצאות ומיצירה של

עבודה זרה . זהו ספר בעל להיטות יוצאת מן הכלל לגלות את יחודיותו וגדולתו של אללה ולהבליט את שלמות תכונותיו של אללה האחד והיחיד. זהו ספר המלא עד גדותיו באיכות יוצאת דופן, תורת יחודיותו של אללה אינה מותירה מקום לשום ליקוי, או פגם או מגבלה או הטלת כל מום אחר באופיו של היוצר הקדוש. אין הוא חפץ לכפות בכוח כל רעיון שהוא. להיפך, הוא מקדים כל דבר שהוא מסביר בטעונים והגיון המבטאים את האמת שלו. הוא מוכיח את יעדיו וכוונותיו בטעונים כבדי-משקל ובראיות חזקות. אחרי הצגת טיעונים ברורים לכל רעיון שהוא מביע, הוא מוביל את האדם לאמונה מוצקה והבנה מוחלטת של מציאות. בעזרת הבעה ברורה הוא מסלק את כל הפגמים. הטומאות והחריגויות הפושטות באמונות האדם, בהרגליו, בדבריו ובמעשיו. כמו כן הוא מורה את כל הגינונים הנחוצים לפיתוח ערכים אנושיים באדם. הוא עומד בפני האתגר של כל שחיתות בכוח שווה לכוחה של השחיתות עצמה השוררת בעולם כיום. תורתו ישירה, חזקה ומאוזנת היטב כאילו הייתה השתקפות הטבע עצמו והעתק של חוק הטבע. הוא כשמש המאירה את העין הפנימית ומיטיבה את כושר התפיסה של הלב.

(רוחאני ח'אזאין כרך 1 : בראהין-א-אחמדיה עמ' 81-82)

דתות העולם

בכל העקרונות בהם דבקתי בנאמנות יש אחד שאללה עצמו העלה אותו בפני. עקרון זה הוא לחדול מהכרזות מוטעות בעיקר בדתות אשר ניגלו על ידי אללה דרך נביאיו ואשר קיימים בהם המאפיינים הבאים. הם התקבלו בצורה נרחבת באזורים מסויימים בעולם, לאחר ששרדו בכל האתגרים, הן הפכו מבוססות ומושרשות עמוקות. לאחר שעמדו במשך תקופה ארוכה במבחן הזמן, הן רכשו להן פיסת-היסטוריה ותחושת-מה של עשייה. על פי עקרון זה, דתות כאלה הן

אמיתיות בעיקרון ומייסדיהם היו לבטח נביאי-אמת של אללה.
(רוחאני ח'אזאין כרך 12 עמ' 256, תוחפה קאיסארייה עמ' 4)

זהו עקרון בעל כוח משיכה גדול המביא שלום ומקנה את הבסיס לפיוס בין עמים ומביא להתנהגות מוסרית טובה יותר. עקרון זה מלמד אותנו להאמין באמת שכל הנביאים בין אם הופיעו בהודו, פרס, סין או כל ארץ אחרת ואשר אללה מילא את לבם של מיליוני אנשים ביראת כבוד להערכה עמוקה כלפיהם וגרם לדתותיהם להשתרש עמוקות.

(רוחאני ח'אזאין כרך 12 עמ' 259, תוחפה קאיסארייה עמ' 7)

הענקת חסד לבני-האדם

העקרון שאנו נאמנים לו הוא שיש בליבנו חובה כלפי האנושות כולה. אם יראה אדם את בית שכנו ההינדי נשרף ואינו עוזר לכיבוי האש, מכריז אני נחרצות שאין הוא שייך אלי. אם מישהו מתלמידים, בראותו אדם מנסה לרצוח נוצרי, לא מנסה להצילו, מכריז אני נחרצות שאין הוא שייך אלינו.

(רוחאני ח'אזאין כרך 12 עמ' 25, סיראג'ון מוניר עמ' 26)

מכריז אני בפני כל המוסלמים, הנוצרים, ההינדים והאריים (ההודים) שאין לי אויב בעולם. אוהב אני את בני האדם כאהבת אם רחומה את ילדיה; אפילו יותר. אויב אני רק לעקרונות-שקר הרוצחים את האמת.

אהבת האדם היא חובתי. העקרון שלי הוא זניחת השקר. אני מסתייג מעבודת האלילים, ממעשים רעים, מהחטא, מחוסר-צדק ומשחיתות.

(רוחאני ח'אזאין כרך 17: ארבעין חלק 1 עמ' 2)

עתיד האחמדייה

מכריז אני בבטחון מלא ובהחלטיות שהצדק לצדי ועם חסדו של אללה, אצא המנצח במאבק זה. ככל שמבחין אני בראייתי מרחיקת-הלכה, רואה אני את העולם כולו מכוסה בסופו של דבר בצעדה המתקדם של האמת שלי. קרב הרגע שבו אנצח נצחון מהדהד. זאת בגלל שקול נוסף תומך בדברי ויד נוספת מחזקת את ידי. העולם אינו מבחין בזאת אולם אני רואה זאת. בתוכי רוטט קולה של רוח שמימית הנוסכת חיים בכל מילה שאני דובר. ישנה תסיסה והתנשאות בשמים אשר עוצבה מתוך חופן אבק כבובה אשר הופעלה מלמעלה. כל אלה שדלת-החרטה עדיין לא נסגרה בפניהם יראו בקרוב שאינני פועל מרצוני החופשי. היוכלו לראות עיניים שאינן מסוגלות לזהות איש שדברו אמת? היוכל להבין נכונה את החיים חסר המודעות לקריאת שמים זו?

(רוחאני ח'אזאין כרך 3 עמ' 403. אזאלה אוהאם חלק 3)

היו בטוחים שזה עץ נטוע בידי אללה. הוא לא יניח לו לכלות. הוא לא יתרצה עד שיגיע לבשלתו. הוא ידאג שיושקה כהלכה ויבנה גדר-מגן סביבו. כך יברך אללה את תלמידי בהתקדמות מדהימה ובשגשוג. האם הותרת אבנים שלא נהפכו? אילו היתה זו עבודתו של האדם, היה עץ זה נחתך ונכרת מזמן ולא היה נותר זכר ממנו.

(רוחאני קאזאני כרך 11 עמ' 46, אנג'אם-א-אתהאם)

הנצחון הסופי

יש אנשים הנוטים לחשוב שהנצרות תתפשט בסופו של דבר על פני כל העולם, או אולי הבודהיזם הוא שיגבר בסוף. אך הם בהחלט טועים בהשערותיהם. זכרו שדבר אינו קורא בארץ אלא אם הוא רצון השמיים. וכן שאללה שבשמיים הוא שמגלה בפני שבסופו של דבר דת האיסלאם היא שתכבוש את לבבות האנשים. (רוחאני ח'אזאין 21, בראהין-א-אחמדיה חלק 5 עמ' 427)

לכל בניו של אדם אין עתה שליח ומתווך מלבד הנביא הקדוש מוחמד, הנבחר, עליו תפילות אללה וברכותיו. עליך להתאמץ כדי לפתח אהבת-אמת לנביא הנהדר ורב-ההוד ואל תעמיד אדם מעליו בשום צורה כדי שתימנה בשמים על אלה שהגיעו לגאולה. זכור, הגאולה אינה מושגת רק אחרי המוות. הגאולה האמיתית היא זו המאירה בעולם הזה. מי הוא הנגאל? המאמין שאללה הוא האמת ושהנביא הקדוש, עליו תפילות אללה וברכותיו, הוא המתווך בין אללה והאנושות. והמאמין גם שאין תחת כיפת השמים נביא שווה לו ושאין ספר במעמדו של הקוראן. ולא ציווה אללה על איש חיי נצח עם מסרו ותורתו, אולם מוחמד הנעלה חי לנצח.

(רוחאני קאזיאן ח'אזיאן כרך 19 קאשטי-נוח עמ' 13)

מלמידת חייו של הנביא הקדוש מתגלה לקורא שלא היה שני לנביא הקדוש באופיו ושרוחו הייתה טהורה ואצילה. הוא היה נכון תמיד להקריב את חייו למען אללה, לא תלה תקוות בבני-האדם ולא פחד מהם. הוא שם את מבטחו באללה. בהקריבו עצמו לחלוטין לרצונו ונחת-רוחו של אללה, לא איכפת היה לו בפני אילו סכנות יצטרך לעמוד ולאיזה סבל יחשף מידי עובדי אלילים בשל העברת מסר יחודיותו של אללה לעולם.

(רוחאני ח'אזאין כרך 1, בראהין-א-אחמדיה עמ' 111)

הלא נפלא הוא שבתקופה שבה האומות הגדולות של העולם מחזיקות בשפע נכסים, צבא ואמצעים אינטלקטואליים, יתום חסר פרוטה, שהיה חלש, חסר אונים, בור וחסר - עזרה, הביא תורה כה מבריקה אשר בטיעוניה המשכנעים והוכחות בלתי ניתנות להפרכה, היכה בתדהמה את כל מתנגדיו? נחשפו גם טעויותיהם ושגיאותיהם של המלומדים אשר ביהירותם התפארו בהיותם פילוסופים דגולים ואנשי חכמה. למרות היותו עני וחסר אונים צמח והתחזק מאד והדיח מלכים חזקים רבים והציב במקומם עניים. אם לא היה אז מאללה, מה היה הדבר? כדי לכבוש ולהאציל על עולם כולו חכמה, ידע וכוח, האם אפשר להשיג כל זאת בלי עזרתו של אללה?

(רוחאני קח'אזאין כרך 1, בראהין - א אחמדיה)

שים לבך, כיצד נשאר נביאו הקדוש של האיסלאם תקיף והחלטי בטענתו לנבואה מן ההתחלה ועד הסוף בפני אלפי סכנות והמוני אויבים ומתנגדים מאיימים. במשך שנים עמד בסבל וביסורים שגדלו מיום ליום; המספיקים לגרום לאדם לאבד את התקווה להצליח. אין להעלות על הדעת שאדם בעל מוטיבים אנושיים כמוסים יראה עמידה כה ארוכה והחלטית בסבל. לא רק זאת, בהבעת טענתו לנבואה, הוא אף איבד את התמיכה הקודמת שנהנה ממנה. המחיר שהיה עליו לשלם עבור טענתו האחת היה עמידה בפני מאה אלף מאבקים והבאת יסורים רבים על ראשו. הוא הוגלה ממולדתו, נרדף בכוונה לרצחו, ביתו ורכושו נהרסו, ניסו להרעילו מספר פעמים. הרוצים בטובתו החלו לראות בו דופי. ידידים הפכו לאויבים. במשך תקופה שנראתה כנצח עמד ביסורים שמעמיד-פנים ומתחזה לא היו מסוגלים לעמוד בהם.

(רוחאני קח'אזאין כרך 1, בראהין - א אחמדיה עמ' 108)

דוד, ישכון עליו השלום, אישר את גדלותו ואצילותו של הנביא הקדוש, עליו תפילות אללה וברכותיו, כאשר אמר בתהילים מ"ה:

יפיפית מבני אדם. הוצק חן בשפתותיך. על כן ברכך אללה לעולם.
 חגור חרבך על ירך, גיבור, הודק והדרך.
 והדרך צלח; רכב על - דבר - אמת וענוה-צדק,
 ותורך נוראות ימינך.

(סורמה צ'אסם אריה עמ' 232-234)

ישכנו ברכותיך ושלוותך חסרי הגבולות על הנבחר, (הנביא מוחמד).
 הו אללה, אכן, ממנו קולטים אנו את אורך.
 נפשי קשורה לעד בנפשו של מוחמד.
 לבי גמע ממושכות מגביע-אהבתו המלא.
 מנהיגנו שממנו זוהר כל אור, שמו מוחמד.
 הוא זה שכבש את לבי.
 מכל הנביאים הקדושים, מי יותר ומי פחות.
 מאללה אשר במרומים הוא נזר הבריאה.
 נעלה מכל קודמיו, זורחת רוממתו כירח.
 כל מבט ממוקד בו. הוא הירח המלא המאיר את החשיכה.
 קודמיו נכנעו בחצי הדרך, הוא היחיד שניווט דרכו
 בבטחה אל גן העדן המיוחל.
 הלוואי ואוכל להקריב את חיי למענו, הוא לבדו המורה המושלם.
 האהוב בלי הגבלת היקום, היקר לי עד נבכי לבי
 נגלה לנו באמצעותו (של מוחמד), היחיד בתורתו.
 כיום הוא העילאי בעולם הדת, נזר כל השליחים.
 ראיתו מרחיקת-לכת, ליבו מקורב תמיד לאללה.
 בהניפו את הלפיד, הוא המקור של כל אור.
 היה זה הוא שגילה לנו את אורה הפנימי של האמונה;
 שליט יחיד מפואר, תורם אוצרות נדיב לב.

אני חי ומת למען אור זה, משתייך אני אליו בלבד.
 רק הוא לבדו חשוב - לי אין חשיבות, זהו פסק - הדין הסופי.
 לא אוכל לגלות טוב ממנו בעולם כולו.
 ניתקתי את לבי מאחיזת האחרים.
 תפארתו של אללה משתקפת בסגולותיך אהובי.
 עשיתי אותו לשלי בעשותי אותך שלי.
 הנגיעה בשפת בגדך, הו אללה, מצילה את האדם מלהלכד בקסמי אחרים.
 אכן, מרכין אני את ראשי על מפתנך בלבד.
 הו האהוב עלי, נשבע אני ביחודיותך,
 באהבתי אליך מתעלם אני מעצמי.

באללה, כל הדמויות האחרות נעלמו מלבי מאז נחרתו עליו פניך.
 בזכותך הפכנו לטובים שבאנשים, הו נביא אללה הטוב מכל הנביאים.
 בצעדך לפני האחרים, צעדנו גם אנו קדימה.

מלבד בני האדם גם כל המלאכים שבשמיים הולכים בעקבותי ומצטרפים אליו בזמרי לך
 שירי הלל.

לא הייתי יכול להשיג חסד זה אם לא הייתי הולך בצעדיו של שליטי ואדוני, גאוות כל
 הנביאים, הנעלה שבבני האדם, מוחמד, הנבחר, עליו תפילות אללה וברכותיו. כל אשר
 השגתי, השגתי בהולכי בעקבותי, ויודע אני מנסיון ודאי ומוסמך שאף אדם אינו יכול
 להגיע לאללה ולרכוש הבנה עמוקה יותר של דרכיו בלי ללכת בעקבות הנביא, עליו תפילות
 אללה וברכותיו. כעת, ידעו נא הכל שהדבר הראשון שתזוכה בו אחרי שהתמסרת לחלוטין
 להנחיותי ותורתו של הנביא הקדוש מוחמד, הוא שיובטח לך לב חדש הנוטה תמיד בדרך
 הנכונה, כלומר, לב אדיש לאהבתו של העולם החומרני, העורג לתענוג שמימי ונצחי. בהשיגו
 את מבוקשו זה, מתאים לב זה לקבל אהבה מושלמת וטהורה זו - אהבת אללה. בגלל
 צייתנותך המוחלטת, כל הברכות האלה הונחלו לך כירשתו הרוחנית.

(חקיקאתאול וואחי עמ' 64)